

בניגוד לרצונת לנגן.

גם ההמשך, לדבריה, היה בניגוד לרצון נה. לאחר שהתנגדה לנסיגותיו להתעלם עימה, הפשיט אותה רונן בכוח. כאשר הרימה קול שבר, העיף לה סטירה כזאת, שעד היום היא שומעת את הצלצול. אחר בעל אותה.

זינוק ברמזור. לאחר שהירסה ממנה, ניקחה הצעירה עצמה בפיסת נייר-טואלט שהיתה עימה, התלבשה, ויצאה בחברת הגבר אל הרחוב. שם נכנסו למונית. לדבריה, המשיך רונן להתעלם עימה גם במור, ונכשהתנגדה. היכה אותה שוב.

היא ניצלה רמזור אדום כדי לונק מהי מונית ולהגיע לתחנת המשטרה הקרובה. בארבע לפנות בוקר חזרה, בלוויית שוטר, לספסל עמוס הוכרונות המרים. הי שוטר החריס את נייר-הטואלט שהיה מונח על הריצפה. מאוחר יותר נתגלו עליו סימני-זרע.

הכחשה. רונן, שאוחר חישימהר, הכי חיש את האשמה. הוא הודה בבילוי המי שותף, גילה שהוציא על הנערה 500 ל"י באותו יום בלבד. הוא הסכים גם כי החטיף לה סטירה קלה בגן-העצמאות. בגלל ריב ידיוותי שפרץ ביניהם. אולם, טען בתקיף פות, שלא רק שלא אנס אותה — אלא אפילו לא קיים איתח יחסי-מין מרצונה.

הסביר רונן: "אני נרקומן. לוקח אופי-יום. שלוש שעות לא מספיקות לי לגמור. היינו שם בגן עשרים דקות. איך יכולתי לשכב איתה?"

השופטת הדסה בן-עיתו, שבפניה התי-נונג רונן נגד ההאשמה החמורה נגדו, המתנה לשמוע את דעתו של העד הבא — רופאי-מוחה שיעיד אם אכן יכול האופי-יום לשמש כמגן לכתולות חסרות-ישע. לפחות בעשרים הדקות הראשונות.

בינתים, קבעה השופטת שהמתוסף ייש-אר במעצר עד גמר משפטו.

מנגנון

על קוצו של מטר

נגד מטר מרובע אחד — נידונה ירדה בת 4 לפיגור

"נטשתי את הגיהנום ובאתי ליש-ראל רק כדי לשמור על צלם-אנוש. ודווקא בישראל — גורמים לבתי שלי לאבד את צלם-אנוש".

ניסן גבריאל הגיע ארצה — שלא כדוגמת עולים מארצות אחרות, המביאים עימם מיטען אישי, חסכוניות, זכויות לדיור והט"ות אחרות, המובטחות להם עוד באר-צות המוצא. הוא עסק לפרנסתו בעבודות יזומות, עובד כיום כפועל-בניין בסולל-בונה. ליקויים חמורים. לפני ארבע שנים התחתן. "על סמך זה קיבלתי מהסוכנות דירה של 40 מ"ר, בשכונת קטמון ט' בירושלים.

"כל זמן שהיינו בלי ילדים, הדירה הי-תה בסדר. אבל אחרי שיש לנו שלושה ילדים — איך אפשר לחיות חמש נפשות ב-40 מטר?"

ולא סתם חמש נפשות: "שניים מתוך שלושת ילדי סובלים מליקויים חמורים". קובע הדו"ח הרפואי: "רוננית, הבת הי-בכורה, בת הארבע, סובלת מהפרעות כ-מערכת-העצבים של עיניה, הדורשות טי-פול מיוחד. חיוני שילדה יהיו בבית תנאים שיאפשרו לה לנוע בחופשיות וב-ביטחון. היא זקוקה לתנאים אלה מבחי-נה בריאותית. מאחר שתנאי-הדיור הנור-כחיים אינם הולמים את מצבה, הם גור-מים לה נזק פיסי ונפשי המחמיר מיום ליום".

מחלת עצבים. הבן הקטן, קובי, כ-השנה, פוול, ועדיין לא למד לדבר או ללכת, מסוגל רק לשבת. "בגלל מצוקות אלה" מספר ניסן, "גם מחלת העצבים של אשתי יפה, מתגברת. נזכר הצמיפות ולמראה סובלם של הילדים" מעיד דו"ח רופא-המישפחה ממופת-חולים: "אני ממ-ליץ להחליף את הדירה של יפה גבריאל לדירה גדולה יותר, כיוון שהיא סובלת מעצבים רופפים. כאבי-בטן והפרעות ב-ראש".

קובל ניסן: "פנינו לפרוות, חברת-השיי-כון הממשלתית הפועלת בירושלים. שני תיים נענינו בלך-רושב. לבסוף קיבלנו תשובה שלילית. הנימוק: מחסור בדירות." (המשך מעמוד 28)

בפאריס, ואחר שימש בתפקידים שונים במערב-אפריקה.

ב-1961 התמנה כחשב כללי באוצר, שיי-מש בתפקיד עד שהתמנה מנהל הצינור בראשית 1968. בתקופת כהונתו במערב-אפריקה התיידד עם מיכאל צור, שהקים או חברה לסחר עם מערב-אפריקה. בי-תקופתו של דובלה כחשב כללי, היה צור מנכ"ל משרד המסחר והתעשייה. באותה תקופה, הקים אפרים אילין את תעשיות-הרכב שלו. נהנה מתמיכה בלתי-פוסקת, ובלתי-מובנת, מצד צור ובן-דרור.

באותה תקופה, הקים אילין גלריה ביפו, הגלריה לאמנות חדשה. כשותף בגלריה, לקח אילין את אמו של דב בן-דרור. שנים לאחר מכן מתח מבקר-המדינה ביי-קורת תריפה ביותר על המחירים המופר-זים ששילמה הממשלה תמורת רכישת מפעל אילין באשקלון. לדעת המבקר, היה המחיר מופרז בשישה מיליון לירות.

מבקר-המדינה לא פירסם את הסיבות למחיר המופרז, ששולם מכספי משלם-המיסים.

וילה

בחצי חינוס

בשנות המיתון בנה לעצמו בן-דרור וילה בירושלים. את הווילה בנתה עבורו חברת סולל-בונה, שאינה מתמחה בהקמת וילות לאנשים פרטיים. אולם נראה כי למנכ"ל סולל-בונה, צבי רכטר, היו סיבות טובות לבנות את הווילה ל-חשב הכללי של האוצר. — ובמחיר נוח במיוחד.

החשב הכללי הוא הקובע את קצב שיח-רור התשלומים לקבלנים. לדוגמה: אותה עת היה סולל-בונה מסובך, לאחר שבנת את מידרשיית בן-גוריון בשדה-בוקר על-סמך הבטחת סם רוטנברג מארז"ב לתרום 2.5 מיליון לירות.

אלא שבינתיים חל פילוג רפ"י, ורוטי-ברג, שהיה מגאמני ספיר, חזר בו מהב-יטחתו.

סולל-בונה נותר תקוע, וצבי רכטר ביי-לה אז ימים כלילות אצל דב בן-דרור בנינין זה. לבסוף, הסכים החשב הכללי לתת לסולל-בונה את הסכום הדרוש.

היום גר בן-דרור בוילה אחרת. ברמת-השרון. כאשר התמנה כמנהל חברת הי-צינור, קבע לעצמו — עוד בשנת 1968 — משכורת חודשית של 7,500 לירות. סכום זה נראה גבוה אפילו כיום, אולם דובלה היה רגיל להכנסות כאלה עוד בימים ש-משכורתו הרישמית באוצר היתה פחות מאלפיים לירות ברוטו לחודש.

ההפסדים

צומצמו

אי דאג בן-דרור להשלים את משכורתו ביעוץ למוסדות שונים — שהיו תלוי-יים בו בחלקם.

בן-דרור וצור שימשו אותו זמן חברי ועדה מיעצת מיוחדת של בנק ברקליס בישראל, והבנק שילם לכל אחד מהם 12 אלף לירות לשנה דמי-יעוץ.

היה זה ייעוץ מיותר: ברקליס נאלץ לחסל את עסקיו בישראל, לאחר ההפסדים של עשרות מיליונים בעסקים כושלים.

אולם התשלום ליועצים השתלם ל-אנגלים: ממשלת ישראל הסדירה את מכירת הבנק לקבוצת דיסקונט בצורה כזאת, שהפסדי האנגלים צומצמו למיני-מום.

היום מנהל בן-דרור עסקים בהיקף של מאות מיליוני דולרים. הוא לא זקוק ל-שותפות בגלריות, ולא להנחות מסולל-בונה. הגיבוי שלו אינו ניתן לפיצות, והוא יכול להרשות לעצמו בשלוה להגדיל את מחיר כישלונותיו לחצי מיליארד ל"י.

לא הוא ישלם את הנזק, את המחיר ישלמו עשרת אלפים זוגות צעירים או מיעוטי-יכולת — שבסכום זה ניתן היה לבנות לכל אחד מהם דירה מרווחת.

NEOPON

זה לא מקרה! ישור יפה

השקפו המיוצר על בסיס המציות צמחים מוציח מחוק ומבריא את השיער ועור הראש שמפו מרובי יעיל והסכנוני לחשיך בפומריה ובבתי מרחצה

הנה אוניו סגנית חייס תבל 1972

"וולה" - מוניטין בינלאומי לקוסמטיקת השיער

ספורט טוטו

2 זוכים מתחלקים השבוע

בי 100 אלף ל"י

מינימום פרס ראשון

100 אלף ל"י

מינימום כלל פרסים

200 אלף ל"י

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!